

Lov na nilskega konja.

Francoski Pavel Berthollet, ki je prebil več mesecev v zapadni Afriki, je podal pariskim častnikom prav zanimivo sliko, kako je lovil nilskega ali povodnega konja za živalski vrt v Parizu.

Tako-le pripoveduje:

Meseca maja lanskega leta sem se naveličal množice nezanimivih dvonožnih živali, ki se peha po pariskih ulicah in sem sklenil odjadrati v Francosko Zaprado Afriko.

Kaj hočete! Komaj sem šest mesecev v Parizu, že si zaželim nazaj med prave opice, naravne panterje in geparde, ki so odkriti, pošteni nasprotniki.

Izkrcal sem se v Dakarju, najel 32 črncev, ki so mi nosili hrano, prtljago in orožje, vsak po 25 kg in hajdi v divjo notranjost.

Slednjič smo dospeli v zamorsko vasico Kade, kjer sem se nastanil. Kmalu so mi zamorci sporočili, da so zapazili v mimo tekoči reki ogromno samico nilskega konja z mladim. Zame dragoceno sporočilo! Takoj sem se pripravil na lov. Vzel sem sabo šotor, poljsko posteljo, risano karabinko, samokres, lovski nož, laso in vrvi za zvezanje ujetega povodnega konja.

V bližini reke sem na skritem prostoru razpel šotor in se v njem čisto po domače uredil. Edin spremljevalec, ki sem ga vzel s seboj, je bila majhna zvesta psica, po imenu Pagaja. Dasi Parizanka, se je tako privadila afričanski pustini, da zares ne bi bil našel boljše govske psice za divje zveri. Ves dan in noč sva prežala pri reki. Naposled sva zapazila velike dvoživke. Cela rodina vodnih konj se je gostila čez noč na prosenem polju, dva kilometra od reke.

Ko se je zdanilo, sem šel s psom po sledovih. Povodni konj hodi široko razkoračen in le malo dviga svoje težke noge, tako da pušča za seboj po travi dve vzporedni, pohojeni progi, sredi katerih je trava nedotaknjena.

Če hočeš loviti povodne konje, moraš poznati njih psihologijo. Pred leti, ko je še nisem poznal, sem hotel prestreči povodnega konja na ta način, da sem postavil šest do zob oboroženih lovcev v polkrogu preko sledi, sam pa sem se postavil nanjo in čakal. Ogromna zver je polagoma prilezla po sledi ter me začudeno opazovala z majhnimi rjavimi očmi. Nato pa se je z odprtimi žrelom zaletela po sledi, v smeri proti meni. V ogromni odprti sem opazil štiri velike zobe. Lahko si mislite, da sem se

urnih krač umaknil s poti in pustil zver naprej po stari sledi.

Tako sem spoznal psihologijo povodnega konja in si enkrat za vselej zapomnil, da ga nič ne spravi iz prvotnega pota.

Tokrat pa sem hotel ujeti živega povodnega konja, zato sem na njegovi sledi izkopal ne ravno globoko jamo. Če bi bila namreč globoka, bi si lahko žival, ki tehta kakih 2000 kg, zlomila nogo ali se kako drugače poškodovala. Kakor vidite, smo lovci divjih zveri dokaj obzirni ljudje.

Povodni konj je previden. Jame sicer ne more vohati, pač pa izobno voha človeški vonj. Zato sem si bil poprej namazal škornje in roke s krokodilovo mastjo. To je edin vonj, ki ga ne plaši, že iz preprostega razloga, ker živi povodni konj v vodi v najboljšem prijateljstvu s stricem krokodilom.

Izkopano jamo sem pokril z vejami in s travo in jo na ta način izobno maskiral. Nato sem se vrnil v šotor. Ni mi trenutno preostalo drugega kot spati, kaditi, pisati razglednice prijateljem in ubijati nadležne muhe.

Naslednjega dne se je žival ujeta. Že od daleč sem čul njegovo rezgetanje. Hrzala je glasneje kot star, razdražen žrebec. No, zdaj so stoprav nastopile prave težkoče. Kako naj srečno spravim zverino iz luknje in jo odvedem v pristanišče, odtod pa na ladjo.

Poklical sem zamorce. Zvezali smo konju vse štiri noge z jeklenim kablom. To je namreč edina vez, ki je s svojimi strašnimi zobmi ne more razgrizti. Preden pa spravim zver iz luknje, jo moraš malce udomačiti.

Pet dni sem hodil obiskovat povodnega konja v luknji. Nosil sem mu nekoliko trave in neznanih brstov drevesa kinkilibe. Lakota ukroti slednjič najnevarnejšega ujetnika. Neko jutro pa sem opazil, da se je zver umirila. Prijazno me sicer ni gledala, vendar pa ni več kazala zob, ko sem ji gečkal nozdrvi s sladkornim trsom. Mulija je mirno s koncem ustnice prineseno travo; bilo je jasno, da je začela mojemu ujetniku presedati pičila in skromna hrana in da si je zaželel kaj boljše, četudi za ceno svobode.

Tako je napolnil čas, da sem lahko odvedel svojega povodnega konja v smeri proti civiliziranim krajem. S pomočjo zamorcev sem pripravil vse česar je treba za tako potovanje. Pod trehuh smo mu porili

KRIMINALNA KOMISIJA PREGLEDUJE OROŽJE.

Nad 30 mest je bilo zastopanih na konferenci "National Crime Commission," ki se je vršila nedavno v Chicagi. Delegati so razpravljali, kako bi se preprečilo, da bi lopovi ne mogli priti do orožja, zlasti streljnih, s katerimi je večina profesionalnih banditov oborožena. Slika nam predstavlja komisijo, ki pregleduje razne vrste orožja.

ZDRAVSTVO.

Kaj je gripa in kako se je očuvamo.

Gripa je akutna mrzlična infekcijska bolezen, ki se razširi od časa do časa na široke teritorije ter preplavi cele dežele, da, celo ves kontinent, ter tako zavzame pandemičen značaj. Prva tako obsežna epidemija je poznana iz leta 1580, ko se je iz Orienta razširila čez celo Evropo; v letih 1918 do 1921 je Evropa doživela zadnjo tovrstno poplavo. Takrat se je bolezen pojavila v Španiji, odkoder se je razširila na sosednje dežele pod imenom "španska." Bila je zelo hude narave.

Širjenje gripe sledi našim prometnim sredstvom ter vsled tega ne prekaša hitrost širjenja boleznih hitrosti naših prometnih sredstev — raznašalec je oboleni človek. Vsled tega se bolezen tudi najprej pojavlja v večjih centrih, v pristaniščih, oziroma sploh velikih mestih.

Razen velike hitrosti, s katero se bolezen širi, je zanjo posebno karakteristično dejstvo, da povzroča takoj obolenje celih množic, čemur je vzrok njena velika okužljivost in pa okolnost, da se povzročevalci raztrosijo v okolico po kašljanju in kihanju bolnikov. Širi se torej po kapljicni infekciji. Prav posebno pa pripomorejo k čim večjemu razširjenju lahko oboleni, ki se nemoteno kretajo med zdravimi. Razvoj epidemije je same je naslednji: med pojavom prvega obolenja do vsestranskega razširjenja poteče kakih 14 dni ter doseže v treh tednih višek, v teku nadaljnjih 14 dni preide popolnoma. Cela doba epidemije traja torej, sočeno po sedanjih izkušnjah 6 do 8 tednov. Sprito enormnega obolenja je procent umrljivosti relativno majhen.

Vzrok bolezni je infekcija, to je naseljenje povzročevalcev bolezni v naših organih: nosu, grlu, pljučih, glede identitete povzročitelja samega pa se mnenja še ne strinjajo. Inkubacija, to je doba, ki preteče od okužitve do izbruha bolezni, traja pri gripi le kratko dobo enega do treh dni. Med tem časom opazimo včasih predhodne znake kot zbitost in nahod, po navadi pa se človeka loti bolezen nenadoma s tresavico in rapidnim naraščanjem temperature in močno utrujenostjo. Bolnika muči hud glavobol, v nadaljnjem poteku bolezni se pojavi omotica, bolečine v hrbtu in udih, apetit zgine. K temu se pridruži v mnogih primerih katar dihalnega predora, nahod, vnetje sapnika in bronhijev. Omeniti je, da prične gripe včasih s čisto abnormnimi znaki, kakor: nenadna globoka nezavest, krči ali hipno nastala omotica. Takim atipično pričetom obolenjem sledi navadno lahek in hiter potek.

V splošnem pa razločujemo naslednje tipe: 1. toksična (zastrupljena) oblika z glavobolom, bolečinami v udih, deliriji in bruhanjem; včasih pride v meningitis; 2. kataralična oblika z nahodom, vnetjem grla, sapnika, bronhijev, očesnih veznice in angino; 3. revmatoidna, pri kateri se pojavijo v pretežni večini bolečine v udih, mišicah in sklepih; 4. žledno-črevesna oblika z debelo obloženim jezikom, bruhanjem in prolivi; 5. pneumonična, z naglim začetkom kakor pri običajni pljučnici. Zadnja je bila posebno pogosta v minulih epidemijah v letih 1918 do 1921. Imenovali so jo radi njene opasnosti naravnost pljučno kugo.

Pri vseh naštetih oblikah bolezni pa lahko nastopijo najrazličnejše komplikacije pljuč, pljučne mrene, možgan, ledvic, živčevja itd.

Ali veš, da se nahajamo v mesecu katoliške tiska? Kaj boš ti storil za Am. Sl.

Sigurnih sredstev zoper gripe nimamo, obvarovati se pred obolenjem je razmeroma težko sprito dejstva, da velika množica lahko obolenih zanaša po kašljanju, kihanju itd. bolezen vsepovsod. Kljub temu ne smemo zanemarjati vseobčih higijskih pravil, ki epidemijo zelo omeje. Bolnika bomo izolirali v posebno sobo s lastno posteljo in perilom; oseba, ki bolnika streže, se mora držati predpisov snage, desinficiranja in ki si usta in roke, upotrebljavajo naj vrhno obleko, ki jo odloži, če zapusti bolnika. Splošno se priporoča, da vsakdo, ne glede ali ima direkten stik z bolnikom, skrbi za pogostno razkuževanje ust s kakim primerim ustnim razkužilom (3 odst. hidrogenhiperoxid, formamin, anakot anginol tabl., dočim je kalijev hipermangan brez učinka), na noben način pa ne uporabljajmo v boju zoper bolezen alkohola, ki nas zamore le varati in zmanjšati našo odporno silo ter nas tako obolenju še bolj izpostavi. Posebno nujno svetujemo, da ostane vsakdo, ki je obolen na gripi, doma in v postelji, kajti pogosto zadostuje to, da odstranimo bolezensko atako, medtem ko si pri premali pažnji lahko povzročimo najhujše komplikacije. Pri količnej opasnejši bolezni je poklicati zdravnika, ki ugotovi stanje bolezni, oziroma komplikacij ter tako vodi potek bolezni do mirne rekonvalescence in ozdravljenja.

MAČKA BIVŠEGA SULTANA V WASHINGTONU.

Na sliki vidimo Mrs. Martin K. Metcalf, soprogo poveljnika Metcalfa, U. S. N., ki ima na vrvi "Pansy", mačko, ki je nedavno še mijavkala po palači turškega sultana. Mačko je prinesel seboj v Washington Metcalf, stara je osem let. Na razstavi mačk v Washingtonu, je imela Pansy vedno dovolj občudovalcev.

MAČKA BIVŠEGA SULTANA V WASHINGTONU.

MAČKA BIVŠEGA SULTANA V WASHINGTONU.

MAČKA BIVŠEGA SULTANA V WASHINGTONU.

MAČKA BIVŠEGA SULTANA V WASHINGTONU.

Kanada.

Piše: Rev. A. Mlinar, Hod geville, Sask., Canada.

(Dalje.)

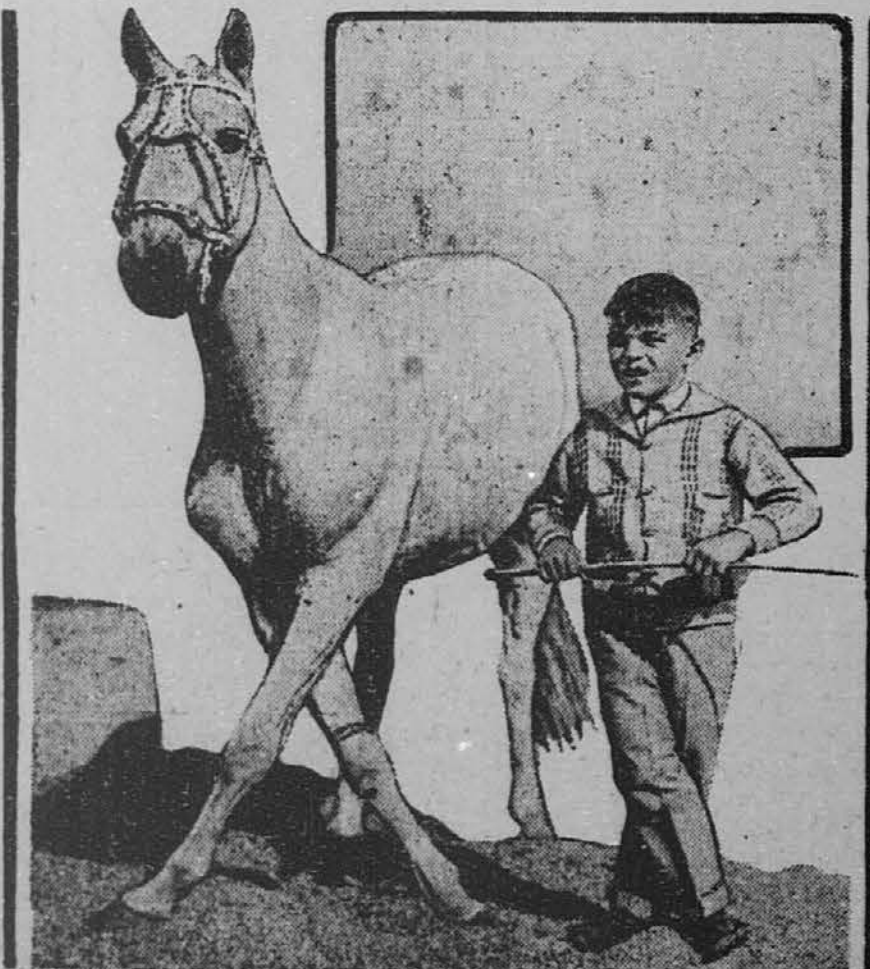
Vojna med Angleško in Francijo se je bližala z velikimi koraki in je izbruhnila l. 1756. V Akadiji so še vedno živeli francoski podaniki, nekdanji naseljenci. Novi angleški naseljenci so bili med njimi. Governor Lawrence ni vedel kaj početi z njimi. Cape Breton bil je še vedno močnejši od Halifaxa in kaj, če bi Akadija bila napadena od morja od Francozov in za hrbtom od francoskih podanikov, ki niso hoteli priseči angleškemu kralju? Neko nedeljo bili so povabljeni v Grand Pre blizu Annapolis (Acadia) in tam se jim je naznanilo, da so vsa njih posestva konfiscirana in da morajo zapustiti deželo. Razne angleške ladje so jih raznosile kamorkoli je prišlo, do angleških ali francoskih posestev. V obupu so morali zapustiti lepo in priljubljeno deželo, katero so tako pridno obdelovali; mnogo jih je pomrlo od žalosti, ker so zgubili domovino in vse.

To je bil povod vojni. V tem času imela je Francoska svoje roke vezane v sedemletni vojski doma. Dosti pomoči iz Evrope Kanadcem ni bilo pričakovati. Angleška in Amerikanci skupaj so nadvladali Kanadčane tako, da je dvajset Angležev prišlo na enega Kanadca. Governor v Kanadi bil je tedaj Marquis de Vaudreuil, častilakomen sitnež. General pa je postal slaven Montcalm, 44 let star, ki je došel iz Francije začetkom 1756. — Gotovo bi Montcalm imel večji uspeh, če bi se bil mogel znebiti zaprek governorja. Obenem je bil on rojen Kanadec in ti Francozovi niso dosti marali. Bili so že toliko patriotični, da so postali ljubosumni na svoje lastne zadeve v Kanadi. Na tisoče zapadnih Indijancev se je zbiralo v Montreal in Vaudreuil se je slinil okoli njih, kakor da bi on bil general, kar je Montcalm pa zelo oviralo. Vendar pa je leto 1756 bilo srečno za njega. V hitrih pohodih zadel je Angležem hude udarce. Vzel jim je Oswego in 1600 ujetnikov z njim. Drugo leto zagnal se je prav v notranjost New Yorka ter vzel Fort William Henry. Leta 1758 prebil je s 4000 možmi med jezeri George in Champlain, premagal angleškega generala Abercrombie, ki je vodil 15.000 mož. Pobil mu je 2000 mož ter ga pogнал v beg. Če pomislimo, da sta bili utrdbi Niagara in Duquesne tuži v rokah Francozov, moramo reči, da je Kanada stala tedaj na zenitu premoči v Ameriki. Nesloga in ljubosumnost američanskih kolonij med seboj bila je druga pomoč Kanadcem, vrhu tega še pennsylvanski Quakerji, ki so se zopet postavljali vsaki vojski. Vse, kar je Kanadi sedaj manjkalo, bilo je izdatno vojaštvo in Angleška je to dobro vedela. Skupna nevarnost angleških kolonij in pa angleške krone doma je nazad-

nje le zedinila vse angleške elemente. Tedaj so bile politične homatije na Angleškem prav korumpirane. Postal pa je tedaj William Pitt v Londonu tajnik vojske in mornarice. Bil je zelo previden, odločen in izurjen vojak, ki je lastoval zaupanje ne samo Angležev, ampak tudi američanskih kolonij. Zbral si je poveljnike za armado po zmognosti in ne po naklonjenosti, kakor se je prej godilo. Zbral je mlade in odločne komandante. Med temi bil je James Wolfe, star 30 let, zbran za generala cele vojske. General Amherst pa je bil maršal vseh američanskih sil. Maja meseca leta 1758 zbralo se je v luki Halifax 40 angleških vojnihi ladij z mnogimi prevoznimi ladnjami, tako da je bilo tam zbranih 20.000 mož, največ kar jih je kedaj bilo zbranih na kanadskih vodah. Ko se je ta premoč podala pred bližnji Louisbourg, bil je zgubljen. Sicer so se Francozi tam izobno bojevali, pa so podlegli in Angleži so ujeli 6000 Francozov. Avgusta meseca padla je trdnjava Frontenac in novembra Duquesne, in kar je Francozom še ostalo, bil je Quebec in Montreal. Zima je zopet napravila mir in Montcalm je ostal v Quebecu, Vaudreuil pa v Montreal. Montcalm vedel je dobro, kaj ga drugo leto čaka, bil je pripravljen na to. Na svojo žalost je opazil, da je brezvestni intendant Bigot korumpiral boljši stan v Quebecu. Igralo se je za visoke svote in marsikateri častnik je zapravljalivost in razuzdanosti podlegel. Bigot je goljufal Francoze, Indijance in vlado, izdal papirnat denar, za katerega je Francija bila odgovorna itd. Disciplina bila je na nizkem. Vse to so Angleži vedeli in Wolfe se je izrazil o Francozih, da so "omahljivi vojniki pomešani z nediscipliniranimi divjaki, katere pa vodi navit star lisjak, ki ve kaj dela." Montcalm in Wolfe bila sta zelo izvežbana, olikana, bil je stavljen en ženij proti drugim. Leta 1759 stalo je na vodah St. Lawrence 49 angleških vojnihi ladij, čez 200 prevoznih s 30.000 vojaki, armada, katera St. Lawrence reka dosedaj še ni videla. Quebec bil je po naravi izvrstno utrjen, razun na zgornjih planjavah "Abraham," odkoder seve napada ni bilo pričakovati. V istinitosti sta Montcalm in Wolfe igrala vloge kot volk in lisjak. Wolfe je napadal Quebec od raznih strani, pa povsod bil je odbit z velikimi izgubami. Wolfe se je podal neki dan na poizvedbo preko Quebeca in našel neko stezo od reke gori po strmini skalovja, ki se je vlekla do planjav Abraham. Da je steza zgoraj bila zastražena, znal je dobro. Tako tudi spodaj. Bila je že pozna jesen za ta okraj in bal se je, da mu mornarica

(Dalje na 4. strani.)

PONI IN NJEGOV VADITELJ.

Na sliki vidimo ponija, ki je najbolj dresiran izmed vseh konj v Ameriki. Njegov vaditelj je Fred Foster iz Los Angeles, star šele 12 let.

KANADA.

(Nadaljevanje z 2. strani.)
zamrzne, kar bi pomenilo za njegovo vojsko pogin. Bil je 12. september. Tistega dne dal je pročelje Quebeca nenavadno močno obstreljati, kakor da bi hotel povzročiti izkrcavanje moštva od spredaj in naskok, v resnici pa je poslal malo posadko preko Quebeca, kakor da bi jih dirigiral proti Montrealu.

V isti smeri proti zahodu je stal tudi De Bougainville s francoskim regimentom De la Raine na straži s 1500 možmi. O polnoči 13. septembra se spusti angleški poveljnik Holmes v čolnih tiho proti tisti skrivni stezi. Straža ga vpraša "kdo tukaj?" Odgovori se mu v francoščini "Francija." — "Od katerega regimenta?" — "Od La Reine." — "Passe" — noter, odgovori straža in Angleži se izkrcajo brez ovire. Ko se je mračil dan, bilo je okoli 5000 Angležev na planjavi Abraham v poraz Montcalma.

Zbral je vse svoje moči in ob 10. uri zjutraj po četrtini borbi padle so kocke. Prvi je padel Wolfe, zadet od dveh krogelj, drugi Montcalm! Francozi so se morali udati premoti Angležev.

Wolfe je bil prepeljan na vojno ladjo in pozneje v London. V kapelici pri sestrah uršulinkah v Quebecu pa je ležal na paroh Montcalm, obžalovan od vseh Kanadcev in obkovan od udanih mu Indijancev, ki niso vedeli, kam v prihodnosti. Bil je vesten katoličan in udan svoji nalogi, pri kateri pa ga je Francija skoro popolnoma zapustila s svojo pomočjo v borbi s tako nadsilo. Pokopan je v Quebecu v grobu, katerega je deloma izkopala angleška granata.

Sicer se je vojska vlekla še leto dni, pa brez uspeha za Francoze. Tudi Montreal se je moral udati in leta 1760 podpisal je Vaudreuil mirovno pogodbo, s katero je oddal takorekoč vsa Kanado Angležem, osebno posest pa rezerviral in prosto izvajanje katoliške vere za vse Kanadce. Ta pogodba je bila ratificirana l. 1763 v Parizu.

Tragični propad francoske nadvlade in smrt dveh tako izbornih poveljnikov kot sta bila Montcalm in Wolfe, pretresel je ves tedanj svet. Kocke so padle v prid Angliji. Kakor je enkrat malikovalec Jeroboam prevzel Izrael, tako so nekatoški Angleži prevzeli krščansko dedščino Francoske, ki je zanetila iskro in vsejala seme pravega krščanstva v Kanadi, katerega pa ni mogla dalje negovati in gojiti, ker se je doma sama izneverila temu visokemu poklicu. Ob pravem času prešlo je to krščansko žezlo Francije po božji previdnosti v roke drugega naroda, ki se je v teku časa bolj prijazen izkazal krščanstvu kot lastna mati, ki je postala doma prava mačeha sv.

IZ SLOV. NASELBIN.

(Nadaljevanje z 2. strani.)
in snežni zameti, vendar kljub vremenskim neprivikam je bila udeležba velika. Po igri se je vršil ples v mestni dvorani; sukali smo se do jutranjih ur.

Moj namen pa ni, da bi hvallila igralce, to prepustim drugim, kajti bila sem sama med igralci. Stari pregovor pa pravi, da samohvala nič ne koristi. Vendar se pa tem potom zahvaljujem vsem udeležnikom, ki so nas posetili v tako hudi zimi, ko so bila pota zares slaba. Pa tudi se moramo zahvaliti za lep red in mir v dvorani, da ni nič motilo igralcev, kar je tudi nekaj pripomoglo do boljšega uspeha.

Škoda pa res, da ni bilo tukaj Toneta s hriba. Kajti bilo je lušno in zabavno — dekleta kakor puščici, gotovo bi se ne bil vrnil od nas brez družice. Toraj Tone, nekaj si zamudil. Vidi, da so pri nas dekleta kot vrtnice — kar je pa še največ vredno — one so zavedne Slovenke.

Koliko je bilo čistega dobička od prireditve, še ne vem, ko bom zvedela, bom poročala.

Pozdravljam vse čitatelje!

Josephine Lautizhar.

O DELAVSKIH RAZMERAH V DETROITU.

... Detroit, Mich.

Večkrat sem čital v listih, da bo leta 1927 posebno dobro leto — prosperiteta na celi črti. Bo, za kogar bo — za delavca menda ne. Kakor kaže pri nas, bo prav slabo. Pri Fordu so nam obetali, da bomo delali 5 dni — plačo bomo vlekli pa za šest. Zalibog se je pa tako spremenilo, da ni ne enega in ne drugega. Dela se po 2 ali 3 dni na teden — kolikor dni, toliko se plača in nič več. Vsakemu je znano, da se ne more živeti s tem, kar se v dveh dneh zasluži. Toraj tukaj ni govora o prosperiteti. Semkaj ne svetujem nikomur hoditi. Štaparjev je tukaj dovolj. Na tisoče ljudi je brez dela. Druga leta so ta čas delavce jemali v delo, zdaj jih pa ven mečejo.

Sneha smo imeli meseca januarja tukaj več kot preveč. Ze več let ga ni bilo toliko v tem času v našem kraju. Zdaj je pa izginil in vse že diši po spomladu — ako nas ne bo kaj goljufalo.

Naznanjam tudi, da imam še 12 koledarjev, katere lahko dobijo naročniki pri meni na 1697 Kendalle Ave., Detroit, Mich.

Pozdrav!

John Judnich, zastopn.

cerkvi. Zapuščeni in obupani katoliški Francozi in Indijanci v Kanadi pa so postali novo seme potomcev, o katerih se po pravici trdi, da so najboljši in najpobožnejši narod dandanes v obeh Amerikah in bržkone celega sveta.

(Konec I. dela.)

GLASNIK

SHEBOYGANSKIH TRGOVCEV IN OBRTNIKOV.

Podpirajte trgovce in obrtnike v domači naselbini. Podpirajte trgovce, ki podpirajo Vaš list. Omenite jim večkrat "Amer. Slovenca", v katerem oglašajo. S tem pomagajte listu in trgovcem.

Those advertising in "Amerikanski Slovenec" deserve all support from readers of this paper! — Always support your home town dealers and merchants!

South Side Wood Supply

South 10th Str. in Alabama ave., Sheboygan, Wisc.
Se priporoča za nakup raznovrstnih drv vsem Slovencem in Hrvatim.
ROK JURICEK, lastnik.

JEWELER

On the Cor. 8th Str. and New York ave., Sheboygan, Wis.

JACOB GEREND

POHIŠTVO IN POGREB NI ZAVOD

704-706 N. 8th Street, Sheboygan, Wis.
Tel. 377 J. 3747 W.

KAKO SE GODI ROJAKOM V BARBERTONU.

Barberton, O.

Dne 12. februarja bo imelo pevsko društvo "Danica" igro. Igra je bolj žalostna, drama iz kmečkega življenja. Da pa ne bo samo žalostna, bodo zato poskrbele tri deklice z majhno otroško igrico. Povrh vsega tega se bo pa tudi zapelo, tako da bo res vredno iti pogledat. Ljudje naj se pa tudi zavzamejo, da bodo res prišli in obenem tudi dali korajžjo igralcem in pevcem, da bodo bolj z veseljem prihajali k vajah. Začetek prireditve bo ob 7. uri zvečer.

V bolnišnici sv. Antona je umrl naš rojak Mr. Frank Obreza. Ker je bil vojak v svetovni vojni, je bil pokopan iz naše cerkve z vojaškimi častmi na pokopališču sv. Avguštinca. Zapuščena žena ter 2 otroka.

Pri družini Mr. in Mrs. Jos. Skrabec na 3rd Street so dobili zdravo majhno hčerkico, pravijo tudi, da so jo zelo veseli.

Cestitamo!

Pozdrav vsem naročnikom Amer. Slovenca!

Mrs. A. Okolish.

GLASOVI IZ SEVERNEGA MICHIGANA.

Calumet, Mich.

Gotovo mislijo po drugih naselbinah, da nas je v Calumetu že vse veter odnesel. Pa ni tako, samo preveč zmrznjeni smo, ker se tako malokdo oglaš iz Calumeta.

Dne 6. februarja so nas zapustili začasno č. g. župnik Father Klopčič in so odšli se zdraviti v bolnišnico nekam v Minnesoto. Priporočali so se nam v molitev ter tudi jaz jih priporočam vsem v tople molitve, da bi jim Bog kmalu povrnil ljubo zdravje, da bi se zopet zdravi in pokrepčani vrnili med nas.

Vas, g. urednik povabim, da pridete na Calumet, da bote videli, koliko imamo snega pri nas. Garantiram vam, da ga ni

še nikdar toliko videli, kakor ga imamo mi.

Z delom gre na Calumetu pa še dosti dobro. Tudi zaslužek ni preslab. Seveda za lenuha pa ni krpuha.

Očeti nismo imeli še nobene ta predpust in kakor izgleda, tudi nobene ne bo. Pa naj plohe vlečejo. Dekleta preveč zbirajo. Zna se pa zgoditi, kakor se tista pesem glasi: zdihujejo na stare dni, pa ni ga, ni ga, ni!

Tudi jaz apeliram na vse naročnike, agitirajte za Amerik. Slovenca, ker je v resnici najboljši slovenski list. Najbolj je priljubljen vsem povsod, zato ni čudno, če gre povsod glas, le Amer. Slovenec je za nas! Ne samo v Ameriki, tudi v stari domovini jim je najboljši prijatelj. Pozdrav vsem bralcem Amer. Slovenca!

T. S., zasledovalka.

DELO FARNE ŠOLE V INDIANAPOLISU NAPREDUJE.

Indianapolis, Ind.

Cenjeni g. urednik: Zopet se oglašam v našem priljubljenem listu Amer. Slovencu. V prvi vrsti moram poročati, da delo pri naši farni šoli napreduje in gre lepo izpod rok, pravijo, da bo meseca marca že dogotovljeno. Vsi se tega veselimo, najbolj pa naši otroci.

Poročati pa imam tudi nekaj žalostnega. Dne 30. jan. je smrt pretrgala nit življenja Elizabeti Hribernik, roj. Berdovnik v vasi Ternovce, dne 24. septembra 1861. Po domače se je reklo pri Smodiži, fara Mozirje, Štajersko. Pokojna je bolehalala že več let na srčni bolezni. Zdravniki ji niso več mogli pomagati, edina rešitev, tako so rekli, bi bila operacija. Po nasvetu dr. V. Whiteja se je podala dne 30. jan. ob 7. uri zvečer v St. Vincent bolnišnico z upanjem, da bo tam okrevala — a še tisti večer, 20 minut do 11., je izdihnila svojo blago dušo. Pokojna je prišla v Ameriko l. 1892, toraj je bivala v tej novi domovini 34 let. Bila

je zelo priljubljena med rojaki in tudi drugorodci. Pogreb je pokazal, da je to resnica, kajti istega dne se je udeležilo veliko število naših rojakov in tudi drugih narodnosti. Pogreb se je vršil z mašo zadušnico, katero je daroval domači župnik sv. Trojice dne 3. jan. Pokojna

je pripadala k društvu Krščanstarosti 59 in 61 let. Lahka naj bi bo ameriška zemlja. Priporočajo tudi spremile k zadnjemu počitku. Tukaj zapuščajo žalostnega soproga ter dva sina v starosti 26, oziroma 42 let in eno sestro v starosti 74 let in še več drugih vnukov in pravnukov. V starem kraju pa dve sestri v

Louis Komlanc, zast.

V mesecu katoliškega tiska moramo vsi na delo za katoliški list Amer. Slovenec!

Kakšen način investiranja je danes najbolj popularen?

PREDSIMIMI LETI bi odgovorili na to vprašanje naglo rekoč: "Liberty Bonds."

Danes, ko vlada ne ponuja več svojih bondov ljudem, se je večina obrnila drugam, ta večina še vedno raste in investira svoje prihranke v "securities of the public utility companies" ki nas zalagajo s plinom, elektriko in nam nudi udobno transportacijo. Dovolj je razlogov, zakaj je ta način investiranja najbolj popularen danes.

"Public utility service" je nujna potreba

1. Postanete eden izmed lastnikov naprav, ki producirajo potrebščine, katerih se poslužujejo milijonarji in delavci — za kar so vedno večje zahteve. A stroški so všteti k življenjskim potrebščinam.
2. Dividende se vam pošljejo po pošti vsake tri mesece, sigurni ste 6 odst.
3. Idealna investacija za ljudi, ki imajo le malo denarja. Delnice so po \$100 in se dobijo na lahka odplačila, ki se lahko prodajo, če kdo potrebuje denar.

Pridružite se 650,000 investorjem

Nad 650,000 mož in žena v Illinoisu je že na poti finančne neodvisnosti. Več tisoč se jih je poslužilo našega načrta za odplačevanje, po par dolarjev mesečno. Denar se vrne vsakemu, ki ni več zmožen plačevati.

Ta oglas vam nudi lepo priliko, da se pridružite tej množici zadovoljnih delničarjev, ki so vaši sosede. Se danes pošljite po pošto kupon, mi vam pošljemo vse podrobnosti zastoj.

Utility Securities Company

72 West Adams Street, CHICAGO

St. Louis Milwaukee Louisville Indianapolis

Utility Securities Company, 72 West Adams Street, Chicago
Without obligation, please mail me literature telling how I may invest in public utility stock, paying about 6% on easy payments if I choose.

Name _____
Street _____
City _____ State _____

Mi vam povemo kako lahko

dobite 6% obresti na vaše vloge.

Če posadite drevo v slabo zemljo Vam ne rodi takega sadu, kot bi ga moglo.

Prav tako Vaš denar ne prinaša Vam obresti kot bi jih mogel, ako ga ne vložite tako, da jih vam prinaša.

Pridite k nam in mi vam povemo, kako je vam dobiti po 6% na vaše vloge.

Metropolitan State Bank

CORNER LEAVITT AND 22nd STREET
CHICAGO, ILL.

"Najboljše delo za manj denarja"

Nobenega izgovora za slabe zobe.

Časi o bolečinah pri zdravljenju in popravljanju zob so minuli, pa tudi stroški za dentistovo delo so tako malenkostni, da bi ne smeli delati zapreke. Tudi ako imate le en zob, ali več, ki so pokaženi, ne odlašajte, da bodo še slabši. Pridite takoj jutri in zavarujte si svoje splošno zdravje z zdravimi zobmi.

C. V. McKinley, D. D. S.

naslednik Burrows zobozdravnika

D'Arcy poslopje, 2. nadstropje - 3. etr. sobe 204

Phone: 4854

CHICAGO IN VAN BUREN STREETS

JOLIET, ILL.

Preiskava in ocena

BREZPLAČNO

ženska postrežnica

Odpri: od 9. zjutraj do 8. zvečer.

V nedeljo od 10. zjutraj do 12. popoldne.

